

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Księżak

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu wyborczego P. J.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego

przy udziale Zastępcy Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i

Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 lipca 2019 r.

postanawia:

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

P. J. wniósł protest przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego, przeprowadzonych w dniu 26 maja 2019 r., których wynik został ogłoszony w dniu 28 maja 2019 r. Wskazał, że nie zgadza się z protokołem wyborczym uznającym jego głos za nieważny, ponieważ karta do głosowania została uszkodzona.

W odpowiedzi na protest Zastępca Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu, podnosząc, że wnoszący protest nie sformułował w nim jakiegokolwiek zarzutu przestępstwa przeciwko wyborom oraz nie wskazał na naruszenie przepisów Kodeksu

wyborczego. Nadto zarzucił, że protest został nadany faksem, a zatem nie spełnia wymogów formalnych przewidzianych dla tego typu pisma.

Natomiast, Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu, wskazując, że wnoszący protest, poza ogólnym sformułowaniem zarzutu doręczenia pakietu wyborczego, uprzednio w jego ocenie celowo uszkodzonego, nie konkretyzuje tego zarzutu w żaden sposób. W szczególności nie wskazuje, na czym polegało to uszkodzenie oraz jaki miało wpływ na możliwość oddania przez niego głosu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 241 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (jednolity tekst: Dz.U. z 2019 r., poz. 684 – dalej jako: „k.w.”) protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Przepis art. 241 § 3 k.w. stanowi nadto, iż wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Natomiast, stosownie do art. 243 § 1 k.w. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 241 k.w. Niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do wniesienia protestu. Według art. 336 k.w. do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241-246 k.w.

Zgodnie z art. 82 § 1 k.w. przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu

dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Przepis art. 243 § 1 k.w. odsyła do treści całego art. 241 k.w., a zatem do wszystkich jednostek redakcyjnych tego przepisu. Wynikająca z normy prawnej zawartej w art. 243 § 1 zd. 1 k.w. sankcja w postaci pozostawienia protestu bez dalszego biegu dotyczy sytuacji, gdy protest pochodzi od osoby niewymienionej w katalogu podmiotów uprawnionych do dokonania tej czynności, zawartym w art. 82 § 3 k.w., został wniesiony z naruszeniem terminu przewidzianego w art. 241 § 1 k.w., bądź też nie spełnia wymagań formalnych stanowiących konstrukcyjne elementy protestu, określonych w art. 241 § 3 k.w., tj. gdy wnoszący nie formułuje zarzutów oraz nie przedstawia lub nie wskazuje dowodów, na których opiera swoje zarzuty (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2015 r., III SW 119/15).

Sąd Najwyższy zauważa, że protest wniesiony za pomocą faksu przez P. J. w dniu 4 czerwca 2019 r., został następnie uzupełniony pismem o tożsamej treści nadanym dnia 4 czerwca 2019 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Należy wobec tego uznać, że P. J. wniósł protest w przewidzianej w art. 241 § 1 k.w. formie.

Wnoszący protest nie domaga się jednak stwierdzenia przez Sąd Najwyższy nieważności wyborów do Parlamentu Europejskiego. Już tylko z tej przyczyny jego protest winien być pozostawiony bez dalszego biegu, bowiem brak w nim niezbędnego elementu, konstytuującego i stanowiącego istotę protestu przeciwko ważności wyborów, jakim jest żądanie stwierdzenia nieważności owych wyborów.

Niezależnie od tego zarzut sformułowany przez wnoszącego protest cechuje znaczna ogólnikowość. Sprowadza się on jedynie do hipotetycznego, subiektywnego założenia o jakichś nieprawidłowościach wyborczych. P.J. nie określa przy tym wpływu opisywanego przez niego zdarzenia na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wynik wyborów, nie mówiąc już o tym, że nie przedstawia ani nie wskazuje dowodów, na których mógłby zostać oparty podnoszony przez niego zarzut.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 243 § 1 k.w. w zw. z art. 336 k.w. pozostawił protest wyborczy bez rozpoznania.

a